

Ανάστασιν Χριστού Θεασάμενοι.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Πάσχα.

Όλοι εμείς, θέλουμε, δεν θέλουμε, ζούμε ο καθένας μια κάποια ζωή που ζούμε. Με τα βάσανά μας, με τις στενοχώριες μας, με τις θλίψεις, με τα προβλήματά μας, τα αδιέξοδά μας, με την τυραννία την εσωτερική ίσως, την αναστάτωση, την ταραχή, τον φόβο, την ανασφάλεια, το δεν ξέρω τι, όλα αυτά.

Διερωτηθήκαμε μήπως ζούμε όποια ζωή ζούμε, και αισθανόμαστε όπως αισθανόμαστε, και είμαστε έτσι δυστυχισμένοι και ταλαίπωροι, ακριβώς διότι αγνοούμε την Ανάσταση; Αγνοούμε ότι ο Κύριος ανεστήθη και όλα αυτά τα κατήργησε, όλα αυτά τα πέταξε πέρα και όντως ανέστησε τον άνθρωπο και όντως έκανε τον άνθρωπο νέον άνθρωπο, καινούργιο άνθρωπο;

Διερωτηθήκαμε μήπως αγνοούμε την Ανάσταση; Και μην προσπαθήσει κανείς να γνωρίσει την Ανάσταση, να γνωρίσει τον αναστάντα Κύριο, απλώς με το να μελετήσει, απλώς με το να ακούσει, απλώς με το να πιέσει

το μυαλό του κλπ. Δεν γίνεται. Εκείνο που χρειάζεται είναι να πιστέψει κανείς.

Να πιστέψει ότι όντως ο Κύριος ανέστη κι ο Κύριος αφού ανέστη, αυτήν την στιγμή – δικά του λόγια είναι «ου γαρ εισί δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί ειμι εν μέσω αυτών» (Ματθ. 18:20) – αυτή την στιγμή ο Κύριος είναι παρών, ο Κύριος είναι εδώ.

Ο αναστημένος Κύριος, ο δοξασμένος Κύριος, ο μεταμορφωμένος Κύριος, ο Κύριος που έπαθε το παν για μας, για να αναστηθούμε κι εμείς, για να μεταμορφωθούμε κι εμείς, να λαμπρυνθούμε, να γίνουμε φως κι εμείς, για να γίνουμε κι εμείς ό,τι είναι Αυτός, Αυτός ο Κύριος είναι εν μέσω ημών. Όχι ανάμεσά μας απλώς αλλά και μέσα στις ψυχές μας, μέσ' στις καρδιές μας.

Πόσοι, ας πούμε, το ζούμε αυτό; Δεν μπορεί κανείς να το ζήσει απλώς με μια προσπάθεια. Χρειάζεται να το πιστέψει ότι έτσι είναι. Μόλις το πιστέψει ανοίγει η καρδιά του. Μόλις το πιστέψει ανοίγει η ύπαρξή του και εισέρχεται ο Κύριος μέσα του και αρχίζει κανείς να το αισθάνεται ότι έτσι είναι. Δεν είναι μόνο πίστη ύστερα, όπως έχουμε πει πολλές φορές και το ξέρουμε. Δεν είναι απλώς πίστη, αλλά είναι μια αίσθηση, μια γνώση πλέον εσωτερική, μια πνευματική κατάσταση και λέει κανείς: «Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι». Θεασάμενοι Ανάστασιν Χριστού.

* * *

Αυτό λοιπόν, αδελφοί μου, αυτό είναι το πανηγύρι. Είμαστε οι πιο ταλαίπωροι άνθρωποι εμείς οι χριστιανοί, όταν ενώ έχουμε την δυνατότητα, ενώ μπορούμε, ενώ έχει ανοίξει ο δρόμος, εμείς δεν περνούμε στην άλλη εκείνη την αληθινή κατάσταση και μένουμε στα ανθρώπινα όρια και στην ανθρώπινη περιοχή. Ναι «ει Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις ημών». «Ει εν τη ζωή ταύτη ηλπιότες εσμέν εν Χριστώ μόνον, ελεεινότεροι πάντων ανθρώπων εσμέν», λέει ο απόστολος Παύλος (Α' Κορ. 15:14,19).

Εμείς οι χριστιανοί είμαστε οι ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων. Πιο ταλαίπωροι, πιο δυστυχημένοι, όταν ας πούμε είμαστε χριστιανοί για να βολέψουμε την ζωή μας απλώς. Δεν υπάρχει πιο ταλαίπωρο πλάσμα από έναν τέτοιο χριστιανό.

Και γι' αυτό, κατά κανόνα, ναι κατά κανόνα, οι πολλοί χριστιανοί είναι έτσι ταλαίπωροι άνθρωποι. Και οι άλλοι τους βλέπουν μ' έναν οίκτο αλλά και οι ίδιοι οι χριστιανοί ταλαίπωροι όπως είναι, ζηλεύουν τους κοσμικούς ανθρώπους, που απολαμβάνουν τούτο, απολαμβάνουν εκείνο. Τους ζηλεύουν και κρυφά-κρυφά θα 'θελαν κι οι ίδιοι να τα απολαύσουν.

Πώς μπορούμε να πούμε τώρα ότι βρήκαν αυτοί τον Χριστό; Ότι βρήκαν την χαρά του Κυρίου και είδαν "Ανάστασιν Χριστού", όταν κατ' αυτόν τον τρόπο ζουν, όταν είναι έτσι ταλαίπωροι; Γιατί; Γιατί μπορεί να πιστεύουν στον Χριστό, μπορεί να αναφέρονται στον Χριστό, μπορεί να 'χουν μια κάποια σχέση με τον Χριστό τόσο, όσο για να βολέψουν την ζωή αυτή. «Ει εν τη ζωή ταύτη ηλπιότες εσμέν εν Χριστώ μόνον, ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων εσμέν».

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, Όπως φώτισε ο Θεός...,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1998, σελ. 381.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>